

HALÁSZAT.

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.

Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj:
Egész évre 6 aranykor., fél évre 3 aranykor.

Szerkeszti: UNGER EMIL Dr.

Szerkesztőség: Budapest, M. Kir. Halóeltani Kísérleti Állomás (II., Debről-út 15).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Horgászat orsós forgócsalival vagy más készséggel rablóhalakra. *Báró Szurmay Sándor.* — A csíkbogár mint ivadék-pusztító. *Dr. Hankó Béla.* — Brassó halgazdasága és halpiaca a XVI. században. *Moesz Gusztáv dr. (Vége.)* — Táplálkozik-e a ponty télen? *Francisci Árpád.* — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Hirdetések.

Horgászat orsós forgócsalival vagy más készséggel rablóhalakra.

Írta: báró Szurmay Sándor, ny. gyal. tábornok.

Általában az orsós forgócsalival való horgászat sport-szerűség és élvezet szempontjából egy színvonalon van a legyes pisztránghorgászattal. Sokan ez utóbbit előbbre helyezik, de ezek rendszeren olyanok, akiknek kezében még nem volt az orsós forgóval megfogott 10—20 kilós vagy még nagyobb hal, melyet szárazra is hozott. Én azt mondom: a pisztrángos legyes horoggal való szórakozás haldús pataokban olyan szép és élvezetes a horgásznak, mint a jó szalonka- vagy fácánvadászat a vadásznak; az orsós forgón 10 kilós vagy nehezebb hal szárazrahozása pedig kivált oly érzést a horgásznál, mint a bögő jó bika elejtése a vadásznál. Ez az én egyéni tapasztalatom és nézetem mint passzionátus vadász és sporthorgász. De kiegészíthetem ezt még azzal, hogy most, amidőn a legszébb és legnagyobb magyar nemes haltól a fekete-pettyes galócától megfosztott a reánk erőszakolt békeszerződés és évek óta ilyenre nem tudtam horgászni, szíves készséggel otthagynám a legjobb szarvasbögést is 2—3 napi galócázás kedvéért, orsós forgóval a felső Vágban — ha csak ezen az áron juthatok hozzá — oly fejedelmi és gyönyörű dolog ez.

A nagy rablóhalak fogásához szükséges orsós forgó halász-késztséget egy sporthorgász sem nélkülözheti, aki abban a helyzetben van vagy abba jöhet, hogy a kérdéses rablókra (nagy csukára, süllőre, harcsára) horgásszék. Azt tehát be kell szereznie vagy házilag előállítani. Oly készség ez, mint a vadásznak a távcsöves golyós fegyver, ha módja és alkalma van arra, hogy néha nagy vadra vagy őzbakra cserkészen. Lőhet ugyan síma csőből is golyóval erre a vadra, de csak lesből a váltó vagy az etető közvetlen közelében, de ez már nem az igazi szerelem. Így van a sport-

horgász is a nagy halakkal. Azok fogásához megfelelő számszám kell! Magyarországon, sajnos, nincs még műhely, mely ilyeneket előállítana és így ma még a külföldre vagyunk utalva. Azt hiszem, Csehszlovákiában sincs ily üzem és az odavaló sporthorgászok is Bécsből vagy Németországból szerzik be szükségleteiket, de ott azután kiváló minőségben kapható a célunknak mindenben megfelelő, jó szilárd, erős, négy részből álló bambuszgalóca horognyél (Angelruthe für den Huchenfang) két vékony, hosszú, hegyes véggel és két erős, rövid, hegyes véggel vászontokban (vagy anélkül), a hozzávalókkal együtt és pedig: egy fékezhető, könnyen járó orsó, egy 50—60 méteres erős selyemzsinó, mely megbír egy 15—20 kilós halat, egy 1½ méteres vékony patony galvanizált, rozsdamentes fémszálakból fonva (zsinogelőrész, mely egyik végével a selyemzsinógra jön, a másik végére pedig a horogkésztség a csalival kerül) és végül egy-két forgócsali, amelyekre még visszatérek.

Azt hiszem, ha bárki ír (Carl Plawisch Angelsport-Werkstätte, Wien, VII/2., Kirchengasse 46.) és kér ajánlatot a fentiekre, cseh valuta mellett egyik-másik horgász meg tudná úszni a drága beszerzést. Legalább egy kifogástalan mintakésztségre kell szert tenni. Évtizedek óta ismerem e szolid céget, melynek főnöke maga is sporthorgász volt és sohasem gyártott haszontalan dolgokat, mint sok más gyár. Sajnos, már meghalt az öreg, de veje vette át a műhelyt. Minta után könnyű lesz előállítani akárhány horognyelet, melyek nem szükséges, hogy szétszedhető legyenek, ha a part mellett lakik az, aki használja. Egy erős bambuszrúd vagy mogyorófa, melyet télen vágunk ki és nem hámozunk le, teljesen megfelelő. A horognyélen nélkülözhetetlen vezetőkarikákat, a forgócsalikát, de talán még az orsót is el lehet készíttetni helyben, valamely ezermesternél előnyösen és jól. A zsinógot és patonyt nem igen lehet pótolni mással; azt meg kell szerezni legjobb minőségben.

Hogy a készséggel végezzek, e helyt leírom a nézetem szerint legjobb forgócsalikát is, melyekből ezerféle minta is van, amikkel a horgászokat megnyomorítják és kizsebelik az üzletek.

Szereléséhez, ha csak lehet, mindig friss halacsát használok, mely oly hosszú legyen, hogy a nyársat épp elfördje. Nagy szükség esetén formalinhalat is használhatunk. A fényes fémből (lehetőleg nikkel) készült kalap arra való, hogy a csalihal fejét, amikor azt felnyársaltuk, befogadja és az egész halat megóvja, de hogy fényt is árásszon. Ez az üres kalap felül szilárdan áll a nyárson. Utóbbi puha sárgarézdtrótból készül. A kalapon levő mozgó karikán nemcsak a hármashorgok lógnak puha fémszálal dróton mozgathatóan, hanem ahhoz kötjük szürke vastag cérnával a hal fejét is olyképp, hogy vastag, hosszú irodátúvel átszúrjuk egy helyen a hal fejének legkeményebb részét és egyszer körülcsavarjuk feszesen a cérnát a hal fején, aztán pedig odacsomózzuk a cérnát a karikához.

Ugyanúgy odavarrjuk és kötjük a két hármashorgot a fényes fémből készült kalaphoz. Végül kissé begörbítjük a halacska farka felett nyugvó nyárs végét, miáltal a halacska farka kissé elgörbül és a vízben való húzásnál keszegelő mozgást ad a csalinak, olyan mozgást, mint amilyennel a kimerült vagy sérült hal iparkodik tovább; ez erősen ingerli a rablót, mert könnyen elérhető préda. Súlyként közvetlenül a csali fölé teszünk a víz sebessége szerint nehezebb, vagy könnyebb súlyú olívalakú ólomot.

Erősen rohanó, sziklámederben jobban kell védeni a csalihalat. Erre való a másik készség, mely két 3 mm. széles nikkelezett pánt közé foglalja a halacsát. Erősen tartják a pántokon levő tűk a csalit, úgyhogy több nagy halat is lehet fogni egy ilyen halacskával, mely minden strapát elbír és egy-kettőre fölszerelhető. Galócára csak ezzel horgásztam, igen nagy sikerrel. A két pánt a csukló körül forgatva, teljesen kinyitható. Összefogja pedig azokat a kis halacska betevése után az egyik pánt begörbített hegyes, kampós vége, mely a halat szintén átszúrva, a másik pánt kivájtába kapaszkodik. A két turbinaszárny a pántok oldalán arra való, hogy a csali forogjon. A csillogó turbina fölött van egy-egy szilárd karika a hármashorgok (2—3 db) megerősítésére. Utóbbiakat odaköthetjük a halacskához, vagy az egyik horogát beleszúrhatjuk abba. — A készség hossza 5 cm.

Ezen készségeken kívül magammal viszek mindig egy egyszerű, csillogó, tisztán fémből készült forgócsalit is arra az esetre, amidőn a halak nagyon éhesek és nem válogatósak. Ez lehet bármely alakú, forogni tudó (kanál-halformájú) fényes pléhdarab. Ha van rajta 1—2 hármashorog, ha fénylik és forog, akkor jó.

Más csalit sohasem használok az orsós forgóhoz.

Az orsós forgócsali dobása távolról sem igényel valami különös ügyességet. Igen könnyen meg lehet azt tanulni, igazán nem sok gyakorlat után. Alapföltételek: 1. hogy a horognyél vezetőkarikái (nem több a végén levővel együtt 3—4 darabnál), egy férfigyűrnagyságúak legyenek és 2. hogy az orsó forgóképessége, valamint a halacskával szerelt, tehát dobásra kész forgó-készég súlya kellő összhangban legyen. Ez az összhang akkor van meg, ha a le nem fékezett orsó oly könnyen jár, hogy a felállított horognyél mellett a csali saját súlyával, önmagától vagy legfőllebb csak kis segítséggel már az orsót mozgásba hozza, vagyis a zsinór leadására bírja. Próbáljuk meg először az udvaron, réten, vagy más alkalmas helyen a dobást két kézre

fogott horognyéllel, horog készség nélkül, de a zsinór végén az annak megfelelő súllyal először olyképp, hogy az orsóról lábaink elé karikára rakott 3—4, sőt több méter zsinórt előre, hátra himbálódzva a zsinog véget, azt kellő pillanatban kilódítjuk. Néhány gyakorlat után már 12—15 méterre is kiszalad a zsinog vége az előre kiszemelt pontra. Ezután ugyanígy próbáljuk meg a zsinog kilódítását közvetlenül az orsóról, ami célból kellő pillanatban egyik kezünkkel felszabadítjuk a féket. Ezután jön a főgyakorlat, amelynek lényege az, hogy 1½—2 méter zsinogot engedünk le a horognyél végéről és ezt fejünk felett egyszer megforgatva, kidobjuk a kívánt hely felé, most is kellő pillanatban kiengedve az orsó fékjét. Fokozatosan oly gyakorlottságra kell szert tennünk, hogy 25—30 méterre pont oda dobhasuk a csalit, ahová akarunk. Ez azért szükséges és fontos, mert mindig jóval túl és folyóvízben föléje kell dobunk annak a helynek, ahol a megfogandó halat tudjuk vagy gyaníthatjuk, hogy azután a rögtön behúzendó csali körülbelül egy méternyire a hal előtt és tiszta vízben a víz színe alatt ½ méterrel perdüljön el. Így biztos az eredmény, míg ellenkező esetben vagy a halra, vagy pedig közvetlen közelébe dobjuk a csalit és elriasztjuk a megfogandó halat, vagy pedig a csali túl messze perdül el a haltól, úgyhogy nem is látja.

Külföldi sporthorgász egyesületek a dobási ügyesség fokozására külön versenyeket rendeznek kezdő-, haladó- és kipróbált tagjaik számára, amidőn a legügyesebbek szép díjakat kapnak.

Nézzük most már azt, mily módon, mikor és mily halakra lehet sikerrel horgászni a fenekes vagy az úszóval ellátott horoggal, avagy az orsós forgócsalival.

A legtöbb horgász kimegy a víz partjára, ott letelepednek egy helyre és lesik a jó szerencsét. Ez az eljárás csak akkor helyes, ha oly nagy siker koronázza fáradozásaikat azon a helyen, vagyis ha oly szaporán harap a hal és oly sokat fognak, hogy egyáltalában nem is gondolhatnak másra, mert állandóan el vannak foglalva. Nem helyes azonban az eljárásuk, ha az első 20—30 perc alatt nincs harapásuk vagy csak apró keszegfélék bosszantják. Ez esetben nem szabad ottmaradniok és unatkozniok. A gyakorlati tapasztalat bizonyára megtanított már minden horgászt arra, hogy bizonyos fajtájú halak csak bizonyos ípikus és könnyen fölismerhető helyeken találhatók, mert csak ezeken a helyeken foghattak eddig is azokból a halakból. Igen ritkán fordul csak elő az, hogy vándorlása közben azzal a halfajtával másutt is összekerülünk. Ezeken a helyeken kell tehát felkeresnünk azt a halat, melyet fogni akarunk és akkor kell horgásznunk reá a megfelelő szerszámmal, amikor erre legalkalmasabb az idő.

Már most kiemelem, hogy a lomha harcra, mely az ívási időszakon kívül (május-június) mindig éhes és mindig harap a megfelelő csalira, mindig fogható megfelelő helyen, leginkább azonban a meleg nyári és őszi hónapokban. A nagy süllő és csuka csak igen ritkán kerül nyáron horogra. Nyáron, amidőn ezek a nyilgyorsan és majdnem teljes biztossággal prédájukra csapó rablók mindenütt terített asztalt találnak, csak úgy kapnak a csali után, ha az igen jól kitalálva kerül eléjük. No, de vegyük sorra ezeket a halakat.

A *harcsa* fiatalabb korában csapatban van együtt. Ha valahol fogunk kisebb ¼—1 kilósat, akkor biztossak lehetünk afelől, hogy egymásután többet is fogunk azon a helyen. Ez a fiatal nemzedék — bár gyakran található a part mellett nyílt helyen is — mégis inkább a part mellett levő árnyékos, gyökeres helyeken,

sarkantyúknál, gátak, vizesések alatt, főképp pedig egy-egy bedólt fa és az azon fennakadt ágak és szemét alatt húzódik meg. Itt fekszenek az iszapos fenéken mozdulatlanul és játszva hosszú bajuszukkal, azt giliszta-módon csavargatják és odacsallják a szintén e helyeken szívesen forgoló apró halakat, melyek a félig nyitott szájaiba a bajusz után kapkodva szinte belerohannak. Ezeket olymódon kapjuk legjobban horogra, ha a tipikus hely fölött nem egészen tiszta vízben 3—4—5 méterrel, tiszta víz mellett 8—10 méterrel valami módon horgászat előtt lárma nélkül felszántjuk kissé az iszapot. Ezt megtehetjük olyképpen, hogy egy hosszúnyelű csákyával vagy egy rúddal, amennyire beér a vízbe, belebökünk az iszapba és azután nyomva az iszapot, magunk felé húzzuk a csákyát (rudat) és így barázdát húzunk az iszapba a partig. Két-három ilyen barázdát mindig kissé feljebb készítendő. E munka után rögtön eresszük fenékre a jó nagy csomó friss gilisztával szerelt jókora horgot, esetleg kettős- vagy hármashorgot, mely utóbbiak nem csúszhatnak ki könnyen a hal szájából. 15—20 perc alatt van kilátásunk eredményre, mert a mederben levő ágas-bogas hely alatt fekvő harcsák rögtön előkerülnek, amidőn érzik, hogy valami feltúrta az iszapot és a felszínre került sok csemege (álcák) felé jönnek búvóhelyükről. Ha ezen idő alatt nincs eredmény, akkor a harcsákat más, hasonló jó helyen is addig keressük ugyanily módon, míg megtaláltuk.

A nyári és őszi idő alatt, hajnaltól estig a nap minden órájában fogtam fenti eljárás mellett harcsákat.

Ha nagyobb harcsára akadunk ezenközben, csalizhatunk ugyanarra a horogra eleven halacska is olyformán, hogy a halacska felső ajkán szúrjuk át a horog hegyét és így eresztjük fenékre a csalit, mely így fejfelé a víz sodra felé uszkálhat, mozoghat is.

Cigányt azonban sohasem túrjunk közelünkben, mert minden fortélyunkat ellesi és így biztosra vehetjük azt, hogy jövőben mindig 1—2 órával előbb leföli a tejet előttünk.

Bármily kedves azonban az ily fiatal harcsa a konyhán és bármilyen élvezetes az asztalon, a sporthorgászt ez nem elégítheti ki, bár akad ezen művelet alatt nagyobb, 1—2—3 kilós darab is. Mindegyikünk törekvése oda irányul, hogy kapitális harcsát, 20—40—50 kilósat fogjunk. Miként az agyafurt, sokszor megpuskázott öreg vadkan az erdőben, azonképpen él az öreg harcsa mint remete a vízben, várszerű módon bebiztosítva életét. Ritkán is kerül hálóba, még ritkábban horogra. Pedig még Csonkamagyarföldön is van elég ily nagy hal a Dunában, Tiszában és azok holt ágaiban, a Drávában, a Rábában, valamint nagyobb tavainkban. Mélyebb vízben, csöndes helyen vagy forgóban, mindig védve a vízben fekvő tuskó, esetleg ledöntött nagy fával vagy védőművek, sarkantyúk, vizesések, gátak, malmok alatt vagy ezek cölöpzete között lapul a víz fenekén ez a félelmetes rabló. Nagyon szívesen fogadja el a $\frac{1}{2}$ —1 kilós csaliként erős horgon odanyújtott eleven fehérhalat, ha szeme elé kerül. De tiszta vízben egy megfelelő nagy horoggal felkantározott és nyugtalanul uszkáló kacsáért is feljön és lehúzza azt a mélységbe.

Gyermekkorom óta táplált azon óhajom, hogy közvetlenül ily nagy harcsával bíró víz mellett lakhassak vagy ily helyen legalább is néhány hetet tölthessek a nyár vagy az őszi folyamán, eddig nem teljesült, pedig sok idő kell a helyzet tanulmányozására és szükség esetén a meder előkészítésére, hacsak a szükséges tudnivalókat készen nem kapja az ember egy értelmes és

megbízható halásztól. Nem is foghattam még kapitális harcsát, pedig minden fölszerelésem megvan hozzá és biztosra is veszem a sikert. Ennek alapföltétele természetesen az, hogy valóban legyen ily harcsa a vízben. Kártevéséből legjobban meg lehet ezt állapítani, mert sok helyt az emberek szemeláttára húzza le a libát, kacsát a falu határában. Az ilyen biztosan megállapított útonálló kézrekerítésére bármily fáradtság vagy alkalmatlanság árán vállalkoznék.

Orsós forgóval szerintem nem lehet a nagy harcsát megfogni. Nem tudjuk védett helyzetében megfelelően kitalálni a csalit. De nagyon lomha is ez a hal arra, hogy a forgót kövesse.

De ősszel, amidőn az orsós forgóval süllőre és csukára horgászunk, tapogassuk végig a változatosság kedvéért is egy erős úszós horoggal és legalább egy jó arasznyi eleven fehér csalihallal a már említett jó fekvőhelyeket. Erresszük le a csalit jó mélyre, majdnem fenékre. Ha van nagy harcsa, nem lesz nehéz azt megfogni, mert késő ősszel a harcsa körül sem forgolódik már az apró halnépség.

A nagy harcsának putyogatóval való csalogatására a horog elé majd máskor térek ki.

*

A süllő fiatalabb korában éppúgy, mint a harcsa, csapatban együtt él. Ha megtaláljuk a csapatot, nagy számban foghatók ki egymásután ezek a nemes halak. A Balatonban sokat fogtam a mólók kövei mellett, a kikötő hidak alatt, csónakházakban, valamint pillérek és cölöpzet között.

Folyóvízben is mindig a part mentén, ahol meglapulhatnak, továbbá hidak és bokrok alatt, valamely hajó árnyas oldala mellett, főképp köves, bukdácsoló helyeken találhatók.

Ezek a halak mindig keresnek valami támaszt. Nem szeretik a nyílt medret, ha abban nincs kő vagy egyéb fedezék. Keresik továbbá napvilágos időben az árnyéket, ahonnan lesik nagy szemeikkel a prédát.

Fogásuk nyáron és őszkor legeredményesebb egész apró, kisujnyi, sőt félujjnyi halacskaival vagy nagy csomóban feltűzött kemény, tehát jól előkészített gilisztával, még pedig úszóval ellátott egyszerű horoggal, melyet félvízmélységre eresztünk és engedünk a part mellett úszni az árral. Kis szél mellett vagy bukdácsoló vízben sikeresebb a horgászat, mert a csali folytonos mozgása föl-le, jobban ingerli a halat harapásra.

Egészen különös, minden más halétól eltérő magatartást tanúsít a süllő, amikor a csalit bekapja. Előbb csak az alsó végét fogja és lassan lehúzza azt 1—2 arasznyira. Ott megáll rövid időre és nyeleget. A harapás e kezdő stádiumában nem szabad zavarni a halat, mert üres horgot húznánk ki. Várni kell, míg újból elindul és lenyelés után lejjebb viszi az úszót. Ekkor bevághatunk és kihúzhatjuk.

Mindig hosszúszerű horgot használunk, mert mélyen nyeli le és a rövidszárút nem tudjuk kivenni.

A kisebb süllőkre is ott kezdjük a horgászatot, ahol legtöbb kilátásunk van arra, hogy a csapatot megtaláljuk. Ha 10—15 perc alatt nem fogunk, megyünk tovább föl- vagy lefelé más helyre mindaddig, míg meg nem találtuk a halakat.

Már sokkal nehezebb a nagyobb, $\frac{1}{2}$ kilón felüli süllőt horoggal megfogni. A Balatonban, ahol aránylag sok van, elhúzódik ez a nagyobb hal a mélyebb vizekbe, úgy, hogy közvetlen tapasztalatom eddig nincs arra nézve, különválnak-e vagy továbbra is csapatban marad-

nak.*) Mindkét eset lehetséges, mert prédájuk, a keszeg-félék is nagy és sűrű csapatokban mozognak. A Balaton partján munkájuk közben gyakran láthatók nagyobb rablók, őnhalak vagy csukák. Nagyobb süllőt vagy fogast nem tudtam eddig ott sem látni, sem fogni.

A Dunában alig van süllő, de a Tiszában, ahol Tisza-újjak vidékén állítólag sok van, ez a hal kénytelen a horgászok keze ügyében maradni, nem vonulhat el idősebb korában oly helyre, ahol a horgásznak keze el nem érheti. Ha pedig ott vannak, meg is lehet fogni, akár remete-, akár társaséletet él.

Nyáron és az őszi első felében csak mellesleg horgászunk ezekre a nagyobb süllőkre és pedig:

1. abban az esetben, ha horgászás közben apróbb süllőkre egy nagy is akad a horogra, valamivel nagyobb, jó ujjnyi csalit és talán nagyobb horgot veszünk és iparkodunk a kortársai közül még néhányat fogni, vagy

2. ha harcsára vagy kisebb süllőkre horgászunk és ezenközben látunk a meder valamely helyén nagy süllőt rabolni, a kéznél tartott orsóforgóval kínáljuk fel neki a csalit. Ha két-három jó dobás sikertelen, nem folytatjuk a dolgot, mert nyilvánvaló, hogy nem nagyon éhes.

Más a helyzet késő ősszel, amidőn az éjjeli fagyok beálltával az apró halnépség már téli szállására elbúvik, amidőn tehát a süllő és csuka abrakostarisznyája már magasabban lóg. Ha ebben az időben (jelesen borús, zimankós vagy ködös időjárás mellett, amidőn az apró hal nem kerül elő, hogy sütkérezzen a napon) az orsós forgót készséggel végigúsztatjuk és pergetjük a csalit, ott, ahol a rablót gyanítjuk, akkor fáradságunk nem lesz meddő, mert úgy a nagy süllő, valamint a csuka igen élénken fog kapkodni a forgós horog után. Keressük pedig a süllőt ilyenkor a meder köves-kavicsos részein, forgók körül, ott, ahol a csendes víz a sebes árral érintkezik és sarkantyúk mellett.

*

A csuka, eltérőleg említett rablótársaitól, zsenge korától kezdve önállóan él. A csuka nálunk a jég elolvadása után azonnal (márciusban) ívik. Mire a békés természetű hal csepp ivadéka csapatokban a vízben úszkálni kezd, a kis csuka már kisujnyi hosszú és a maga szakállára egyedül rabol közöttük, amint azt saját szememmel megfigyelhettem. Őszre már egy kilósra megnő, ha hássé kedvező viszonyok között él.

Kedvenc tartózkodási helye a csendes víz, ahol vízínövények között bujkál és leskelődik. Ott, vagy a hínár szélén, úszós horogra tűzött eleven hallal meg is lehet fogni, ha azt csak 1—2 arasznyira eresztjük a víz színe alá. A folyóvíz kevésbé kedvelt nála; ott is a csendes, védett helyeket keresi. A nyári és korai őszi hónapokban csak mellékesen érdemes vele foglalkozni. Főidénye a sporthorgász szempontjából a fagy beállta utáni idő. Mindenkinék csak azt ajánlhatom, hogy mi-helyt ez az idő beállt és a sok vízínövény a víz fenekére süllyedt, rögtön keressék föl az álló vizek csendes medreit, valamint a folyók csendes helyeit az orsós forgóval, mert ott sikeresen fog horgászni. Azért kell rögtön fölkeresni különösen a folyók holt medreit, mert különben megelőzik a hálós halászok, akik szintén csak most tudják végighúzni a nagy hálót és egy húzásra kifogják a hal színe-javát.

*) Közben meggyőződtem arról, hogy a Balatonban a fogas (tehát az 1³/₄ kilón felüli süllő) is csapatokban marad.

Összefoglalva tanácsaimat, ajánlom halásztársaimnak a következőket: nyáron és a szép őszi idő alatt elégedjenek meg kisebb harcsákkal és süllőkkel, közben pedig már a gyakorlás okából is próbálkozzanak az orsós forgóval. A hideg őszi hónapok alatt pedig, sőt tél elején is, megfordítva az erős orsós forgókészséggel, horgásszanak süllőre és csukára, utóbbiakra főképp a holt ágakban. Mellesleg pihenő gyanánt tapogassák végig igen erős úszós készséggel a nagy harcsák kedvenc helyeit. Legyen gondjuk végre arra is, hogy 1. mindig legyen jól kezelt, erős és kemény gilisztájuk is; 2. idejében raktároljanak megfelelő számú ujjnyi hosszú és nagyobb fehérhalat egy kis bárkában (megfűrt faládban) a hűvös időre, amidőn ilyeneket fogni már nem lehet.

A csíkbogár mint ivadékpusztító.

Irta: Dr. Hankó Béla.

A multkoriban sürgönyileg lehívtak egy tógazdasághoz azzal, hogy pusztul az idei pontyivadék. Megérkezésemkor erős északnyugati szél fúj, mely az ivatásra felhasznált kb. 10 holdnyi tó délkeleti sarkában összehalált 25 drb. részben még mozgó, részben már elhullott kis pontyot. Az egyébként igen jól fejlett és jó húsból álló, mintegy 5 cm. nagyságú pontyivadék ezen elhullott példányain azonnal megállapítottam, hogy a gyakoribb halbetegségek egyike sem lehet az elhullás oka. (Az otthon végzett göröcsövi vizsgálat sem tudott kórokozót kimutatni.) Ellenben feltűnt, hogy minden halacska testén legalább két, néha több, vérrel beszívódott folt észlelhető és voltak olyanok is, amelyeknek a szeme vagy a testoldal kisebb darabja ki volt rágva; két olyan példány is akadt, amelynek mellűszója volt tőből lerágva.

A sebekből a csíkbogárnak és lárvájának pusztítását ismertem föl és csakhamar meg is leltem a kártevőket. Bejártam a térdig érő vízben a tavat, de több beteget nem s még csak két elhullottat leltem; úgy látszik, hogy a napok óta tartó szél és az általa okozott hullámjárás kisdortta a betegeket a tó említett sarkába, ahol az előző napokon is kb. hasonló számú elpusztult ivadékok szedtek ki.

Találtam és kiszedtem azonban a sárgaszélű csíkbogárnak (*Dytiscus marginalis* L.) mintegy 15, ujjnyi nagyságú lárváját s egynehány kifejlett bogarat. Maga a bogár is, de különösen a lárvája igen veszedelmes ivadékpusztító. Rendes tápláléka ugyan mindenféle vízi-rovarból áll, de ha teheti, inkább békalárvákból (ebihalak) és apró halakból él s az ivadék között nagy pusztítást végez. A bogár a megragadott halacska eleven testébe mély lyukakat rág s ezáltal még a hullán is felismerhető végzetes munkája. Az ilyen kis hal hamarosan elpusztul, részben mert a bogárral való viaskodás teljesen kimeríti, részben mert a mély seb s a velejáró vérvesztés, végelgyengülést okoz. Sokszor előbb megfullad a kis hal, mert a bogár lábaival leszorítja a kopolyufedőket s így meggátolja a lélekzésben. Még több kárt okoz a csíkbogár lárvája, mely feketeszínű, hatlábú hosszúra megnyúlt testű és nagyfejű. Fején feltűnik két hatalmas, sarlóalakú, kemény és hegyes szívóállkapcsa. A lárvá megátadja a kis halat, megkapaszkodik rajta lábaival s beleveri két hegyes állkapcsát a hal eleven húsába. Az állkapcsok csövesek és belőlük emésztőnedvet bocsát a rabló a sebbe, mely megbénítja a halacska és húsát péppé

folyósítja el a sebzés helyén. Ezt a húspépet beszívja azután a lárva. Az ilyen halacska testén két vérpiros, kissé horpadt foltot találunk s rendszeren meglátszanak a lárva lábainak véres karcolásai is a testen.

A tóban észlelt és kiszedett bogárlárvák mind igen nagyok (ujjniak) és kövérek voltak, amiből bebábozódásuk közelségére következtettem.

Elrendeltem, hogy a halász állandóan túllhálással járja a tavat s irtsa a csíkbogarat és lárváikat.

Egy héttel később ellenőrző vizsgálatra újból lementem a tógazdaságba s örömmel hallottam, hogy újabb hullákat 3 nap óta nem találtak már, de eltűntek a csíkbogárlárvák is. Természetes, hogy nem a halász irtotta ki mindet, hanem az általa észre nem vett lárvák kimásztak a vízből, hogy a nedves földben bebábozzák magukat. Körülbelül egy hónap múlva ezekből a bábokból kész csíkbogarak bújnak majd elő s megtermékenyített és vízínövények szárába lerakott petéikből kb. egy héttel később apró ragadozó lárvák jutnak megint a tóba. De ezek az apró lárvák sokkal kisebbek lesznek, semhogy az addigra szépen megnőtt ivadéknak kárt tehesse nek, sőt lehet, hogy éppen a kis pontyok fogják őket elpusztítani. De a kikelt bogarak bizonyára bajt okoznak még s ezért irtásukra még ezután is gondot kell fordítani.

Második kiszállásomkor kilenc szürke gémet láttam a tóban. Figyelmeztettem a gazdát a gémeik halpusztítására, de nem akarta elhinni, mondván, hogy csak a békákat irtják. Nagynehezen mégis rávettem, hogy egyet lelőjjen. Felvágtam a gyomrát s ime 23 drb kis ponty volt benne!

A pontyivadék nem oly fűrgé, mint a vadhal ivadéka, könnyebben áldozatul esik ellenségeinek, vigyázzunk hát rája fokozott mértékben!

Brassó hógazdasága és halpiaca a XVI. században.

Irlta: **Moesz Gusztáv dr.**

III.

Csupán mutatóba nyujtok egy rövidke tételt, melyet találomra kaptam ki az 1503-ik év huszadjegyzékéből.

Ime: „Peter Hedisch habet carpones pondera 5^{1/2}.”

Idem cetos pondera 3.

Idem alleces pondus 1.

Solvit flor. 1.

Igy megy ez lapokon keresztül.

Adjuk össze például az 1503-ik esztendő huszadjegyzéke alapján a behozott halak súlyát. Eredményül kapjuk, hogy ebben az esztendőben behoztak a városba:

2883 pondus*) és még 8 szekérral pontyot (carpo),

960 pondus csukát (luceus),

519 „ esox-ot (vizatok?),

400 „ harcsát (cetos vulgo waller),

2^{1/2} „ heringet (allex),

8 „ esox-ikrát (polygona esocum),

3 és fél pondus pontyikrát (polyg. carp.).

Bajos megállapítani annyi idő multán, milyen halat értettek Brassó lakosai esox neve alatt?

Manap a csukát nevezik Esox lucius-nak. Egészen bizonyos, hogy a régiiek luceus hala a mi csukánk, mert elég sokszor nevezik farkasnak, vízi farkasnak is (Lupus aquaticus) ragadozó, falánk természete miatt. A törcsvári számadásokban találjuk ezt a kifejezést: „Lupo

aquatico vulgo hecht“. Ez kétségtelessé teszi a luceus értelmét. De akkor az esox neve alatt semmiesetre sem érthettek csukát, az bizonyos. Inkább a vizatokot nevezhették esoxnak. Erre vall azon körülmény, hogy a számadások az uzo halat is emlegetik, míg a huszadjegyzékben szó sincs róla. A városban a vizatok tehát forgalomban volt, okvetlenül szedtek is utána huszadot. Az esox után fizetett huszad majdnem háromszor annyi, mint amit a luceus után fizettek. Ez is arra mutat, hogy az esox a luceusnál nagyobb és drágább hal volt.

A kis halfélék után vagy nem szedtek huszadot, vagy ami valószínűbbnek látszik, összevonták őket a ponty neve alá. Legtöbb pontyot hoztak be januárius hóban, legkevesebbet júniusban.

20 pondus pozsár után fizettek huszadba 2 frt. 19 asperát, ugyanannyi csuka után 1 frt. 30 aspert, 23 pondus esox után 8 frt. 33 aspert.

Nevezetes, hogy a heringet (allex) már 400 évvel ezelőtt is ismerték Brassóban. (Alosa faj.)

E nagyobb szerepet játszó halakon kívül ismertek a brassóiak más halat is. Idejegyzem őket:

1. barf és barff (magnus piscis barbatus.) A rózsás márna, Barbus fluviatilis;

2. truta, vulgo förrhen pisztráng;

3. allrotten. Menyhal;

4. batoch. Talán a boti, botikó hal, melyet az Olt mentén, Erdővidéken is így neveznek. (Herman Ottó.) Tudományos neve Cottus gobio L. volna. Magyarul: botos köllönte;

5. fundulus. Alighanem a kövi csík, Cobitis barbatula. De lehet a fenékjáró küllő is; Gobio fluviatilis;

6. capito. Bizonyára a fejes domolykó, Squalius dobula;

7. koppen. Ügylátszik, azonos a batoch hallal.

Galgóczy „Szakácsi Tudomány“-ában négyszer is említi a kophal-at. Herman Ottó szerint Komáromban is ilyen néven ismerik a botos köllöntét. Ugyancsak Herman Ottó mondja, hogy a kophal elnevezés a német koppe szóból veszi eredetét;

8. end. Jelentését nem ismerem. (Talán az ön. Szerk.)

Kimerültek Brassó régi halastavai, kimerült az én témám is.

Táplálkozik-e a ponty télen?

Engedje meg tisztelt Szerkesztő Úr, hogy e témához én is hozzászólhassak.

Körülbelül 25 év előtt még a horgászatot oly szenvedéllyel űztem, hogy nyáron és télen is horgásztam, sem eső, sem szél, semmiféle zimankós idő vissza nem riasztott.

Télen legtöbbször csak csukáztam, de enyhébb téli napokon sokszor földi gilisztával is próbálkoztam, mondhatom: sokszor nem eredménytelenül. Igaz, hogy zsákmányom legtöbbször csak sügér, búzaszemű keszeg vagy paduc volt. Horgászterületem a nyílt Duna, a Garam torkolatától Duna-Adonyig terjed. Horgász-kirándulásaim alkalmával a szabad Dunában két úgynevezett „pontylyukra“ találtam, ezen lyukak a pontyoknak téli szállásul szolgáltak. Emlékszem, szép téli napos idő volt, a Dunán még kevés jég zajlott, én akkor délelőtt 10 órától délután 1 óráig 8 drb. pontyot fogtam, darabját $\frac{3}{4}$ —1 kg. súlyig. 6 darabot rendes módon, t. i. a hal a gilisztát bekapta, 2 darabot pedig önkéntelenül, az egyiket a hasa alján, a másikat a farkánál fogtam. Hangsúlyozom, hogy e két darab ponty véletlenül került a horgomra, mert én soha nem

*) Pondus, a régieknek valamilyen súlymértéke.

duattyoztam, a duattyozás nem is sportszerű dolog, sőt a törvény tiltja is a halat lövés, ütés, szúrás által fogni, mert ez csak halfogas mindenáron.

Az igazi sporthorgász a halat sohasem támadja meg, hanem mindig a hal támad a csalíra.

A horgászat eredménye legtöbbször a sporthorgász ügyességétől, leleményességétől és fortélyaitól függ, minél sikeresebben tudja a halat a támadásra izgatni, csalogatni, annál nagyobb az eredmény. A sporthorgász erre büszke is, mint egy toreador!

Bátor vagyok egynéhány kiváló magyar sporthorgászt, mint e nemes sportnak úttörőit felsorolni:

Bányay Árpád, kiváló természeti megfigyelő, valódi angol állűrökkel. *Ebner József*, e sport technikájában kiváló szaktekintély. *Sárosy János*, a satirikus szakirodalom mestere, elsőrendű sporthorgász. *Hlavács Viktor*, a Balaton Neptunja. *Csörgy Titus*, kiváló természetbúvár.

Felkérem nevezett kartársaimat, írjanak a nemes sport fejlesztése érdekében minél többet és minél gyakrabban, hacsak lehetséges: nemcsak e szaklapban, hanem napilapokban is.

S végül arra, hogy „táplálkozik-e a ponty télen”, csak azt mondom, hogy mégis mozog a föld!

Budapest, 1924. július hó 1-én. Kiváló tisztelettel: *Francisci Árpád*, a B. Sp. E.-ének megalapítója.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

A Kettőskőrösi halászati társulat f. évi május hó 24-én *Ribárszky Pál* mérnök, a társulat alelnök-igazgatójának elnöklete alatt Békésen közgyűlést tartott. A határozatképesség megállapítása után az elnök ismerteti a társulat jelenlegi állapotát. Az elnöki jelentésből kitűnt, hogy a bérszerződés, melyek nagyrésze csak 1926. évben jár le, valorizálatlanok s így a társulat anyagi eszközök hiányában sem üzemi befektetéseket, sem halivadékkihelyezést nem eszközölhet. Az évi zárszámadás betervezése és átvizsgálása után elnök bejelenti, hogy *Tóth Kálmán* a társulat elnöke, valamint *Ribárszky Pál* a társulat alelnöke Békésről elköltöztek és azért tisztségükre lemondanak. Közfelkiáltással elnöknek *Moldoványi János* főszolgabíró, alelnöknek *Takácsi Sándor* mérnököt választják meg.

Az elnök indítványára határozatot hoznak, hogy a vízterületek új szakaszbeosztását, valamint azok egységes módon való értékesítéséről szóló programot az 1925. évben tartandó közgyűlés elé fogják terjeszteni.

A Vásárosnamény-csapi tiszai halászati társulat *Tomcsányi Vilmos Pál* elnöklete alatt f. évi június hó 1-én megtartott nyilvános árverésen három szakaszban bére adta 34.5 q ponty árérték az igazgatása alatt álló folyószakaszon a halászati jog gyakorlását. A nyilvános árverés után a társulat választmányi ülést tartott.

A Szolnokvidéki alsótiszai halászati társulat f. évi július hó 24-én *Sváb Gyula* elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melynek legfőbb tárgya a halászati jog bérbeadása körül teendő intézkedés volt.

A közgyűlés határozatilag kimondta, hogy a bérbeadás tárgyát csupán az Elő-Tisza medre képezi, míg a hullámtéren a halászati jog a területek tulajdonosainak tartatik fenn, hogy a haszonbéri összegre az ajánlat aranykoronában teendő, hogy bérhalként kat. holdankint egy kilogramm süllő vagy másfél kilogramm ponty vagy harcsa, vagy négy kilogramm mustrahál fizetendő, hogy egy negyedévi bérösszeg biztosítékul leteendő, hogy a bérlő a társulat kötelekébe tartozó városokban és községekben halpiacot köteles állítani, végül, hogy az írásbeli ajánlatok f. évi október hó 7-ig nyújtandók be, a szóbeli versenytárgyalás pedig október hó 8-án lesz, amikor is a közgyűlés az ajánlatok felett határozni fog.

Az árlejtésre vonatkozó hirdetmény legközelebbi számunkban meg fog jelenni, érdeklődők addig is a társulat igazgatójától, *Eisenkolb Frigyes*től, Szélevény, felvilágosítást nyerhetnek.

A Haltenyésztő és Halkereskedelmi R.-T., mint azt múlt számunkban jeleztük már, f. é. július hó 9-én tartotta évi közgyűlését. Az igazgatóság jelentéséből kiemeljük a következőket:

Az épülő tógazdaságok tőkessükségletének kielégítése céljából az 1923. évi szeptember 3-án tartott rendkívüli közgyűlés 40 millió korona alaptőkének 120 millió koronára való felemelését határozta el, akként, hogy minden új 200 korona n. é. részvény 5000 K

ellenében volt kiváltható. Az összes új részvényeket a részvényeseknek ajánlották fel, akik a felemelt alaptőkét befizették. Ezzel az alaptőkefelemelés sikerrel befejezést nyert és a tartalékok 1760 millió koronával erősödtek.

Az elmúlt évben a nagyhortobágyi 2350 kat. holdas tógazdaságban az üzem zavartalan volt. A tógazdaság vizellátása teljesen biztosítva van és a folyó tavasszal a Tisza magas vízállása folytán a tavak megtöltése költségmentesen sikerült.

A kiskunhalasi 400 kat. holdas tavat a folyó év tavaszán a részvénytársaság üzembe vette.

Az elmúlt üzleti évben felépítette és üzembe helyezte a pellérdi 300 kat. hold, a tusképusztai 350 kat. hold, az örs- és fánccpusztai 560 kat. hold, a tápiószecsői 150 kat. hold és a konyári 80 kat. hold tógazdaságot; üzembe helyezte a pisarovinai 260 kat. hold tógazdaságot. Felszerelte és üzembe vette a tuskési 550 kat. hold mezőgazdaságot, ahol cukorrépatermelést folytatott és előkészítette ugyanitt a kisvasút megépítését.

A részvénytársaság központi halkereskedelmi osztálya, az ifj. *Singhoffer Ágoston* és *Társai* halmagykereskedő cég, a budapesti központi vásárcsarnokban levő üzlete és wieni képvisellete az elmúlt évben kiemelendően kedvező eredményeket ért el.

Az értékesítés céljából való kivétel az elmúlt évben Ausztrián, Csehországon és Lengyelországon kívül Németországba is irányult.

Az elmúlt évben bére vette a részvénytársaság az Erd-dunagyháza dunai halászatot 8500 kat. holdon és Szegeden a régi *Antalfy és Társai* cég bevonásával megalapította az *Antalfy és Társai* halászat részvénytársaságot, amely körülbelül 5000 kat. hold tiszai vízterületet bérel, miről már egy alkalommal beszámoltunk.

Az előterjesztett mérleg szerint: az ezévi tiszta nyereség, a múlt évi 89.808.87 K áthozattal együtt 773.402.737 K. Ezen összegből a folyó 1923/24. üzletévi nyereségből részesül 120.000.000 K 500%-os osztalékára 600.000.000 K, az igazgatóság és a végrehajtóbizottság alapszabályszerű jutalékára 154.680.737 K fordítatik, míg a fennmarad 18.722.000 a jövő 1924/25. üzletévi évre vitetik elő.

A Halértékesítő Részvénytársaság, amely a Magyar Tógazdaságok Részvénytársaság alapítása s azzal a legszorosabban együttműködik, f. évi július hó 12-én tartotta évi rendes közgyűlését.

Az igazgatóság jelentése szerint sikerült az elmúlt idényben is ismét nagyobb mennyiségű halat vásárolni és a felesleget külföldre szállítani.

A forgalom lebonyolítására ez évben hat kocsi még elének bizonyult, de előreláthatólag a Magyar Tógazdaságok R.-T. ez évben már lényegesen növekedett termése folytán a forgalom erősen fog emelkedni és újabb kocsik beszerzése válik szükségessé.

Beszerzett a vállalat egy teherautót is és ezzel bonyolítja le az egyes budapesti állomásokról a hal beszállítását a bárkába és csarnoktéri üzletbe.

A külföldi kivétel Bécsbe, Cseh-Szlovákiába és Lengyelországba irányult.

A pénzügyi eredményt a következő kimutatás tünteti fel:
Mérlegszámla 1924. május 31-én. *Vagyon*: Pénztár 10.507.066 K. Részesedés társvállalatoknál 4.845.563 K. Leltár 8.709.818 K. Adó-sok 1.033.689.400 K. Összesen 1.057.751.847 K. *Teher*: Részvénytőke 30.000.000 K. Tartalékalap 250.000 K. Leltárfelújítási tartalék 14.000.000 K. Hitelezők 972.993.636 K. Nyereség 40.508.211 K. Összesen 1.057.751.847 K.

Eredményszámla 1924. május 31-én. *Veszteség*: Üzleti költségek 266.877.807.22 K. Tiszti fizetések 93.785.676 K. Kamatok 74.677.458 korona. Adók 78.320.649 K. Illetékek 1.215.783 K. Felhasznált anyagok 7.801.953 K. Nyereség 40.508.211 K. Összesen 563.187.537.22 korona. *Nyereség*: Nyereség halon 562.909.345.85 K. Nyereség-áthozat 1922/23. évről 278.191.37 K. Összesen 563.187.537.22 K.

A zárszámadásban feltüntetett 40.508.211 K tiszta nyereség felosztásáról a közgyűlés az igazgatóság javaslatára a következőképp határozott: 1. Tartalékalapra 5% helyett 2.000.000 K. 2. Az igazgatóság jutalékára 7.500.000 K. 3. Osztalékra 30.000 drb. részvény után a 1000 K (100%) 30.000.000 K. A fennmaradó 1.008.211 K-át új számlára vezetik elő.

A részvények 2. számú szelvénye a *Magyar Östermelő R.-T.* pénztáránál (V., Széchenyi-utca 1.) váltható be.

VEGYESEK.

Lapunk munkatársaihoz és olvasóközönségéhez! A *Halászat* legközelebbi számával elérkezik megjelenésének huszonötödik évfordulójához. Nehéz viszonyok között nagy ügyszeretet, erős akarat és főként sok önzetlenség kellett és kell most is ahhoz, hogy ez az egyetlen magyar halászati szaklap fennmaradjon! Mindez valóban meg volt a múltban és megvan ma

is mindazokban, akik lapunkat fenntartották: a szerkesztőkben és munkatársakban, akik úgyszólván *ingyen* (a békebeli szerkesztői és írói honoráriumoknak ma is csak *egy tizedrészeért*) szívesen szolgáltatták és szolgáltatják szellemi munkájukat a lap részére; a halászati érdekeltség táborában nem kevésbé, mert innen számosan a tagsági és előfizetési díjak *sokszorosát adták*, látva, hogy lapunk életét csak így lehet biztosítani a folyton dráguló s ma már az aranyparitást is *erősen túlhaladó* nyomdai előállítási költségek mellett. Így érkezünk el lapunk negyedszázados jubileumához, mely alkalommal az Országos Halászati Egyesület legutóbbi választmányi ülésén történt határozat értelmében a szokottnál nagyobb terjedelmű, jubiláris szám fog megjelenni. Erre való tekintettel kérem a Halászat általam igen nagyrabecsült volt szerkesztőit és munkatársait, méltóztassanak egy-egy, az ünnepi alkalomnak megfelelő rövidebb közleményt a szerkesztőség címére legkésőbb f. é. szeptember hó elsejéig eljuttatni.

Lapunk olvasóközönségét: az Országos Halászati Egyesület tagjait pedig legyen szabad arra kérnem, méltányolják önzetlen igyekezetünket és a hátralékos tagsági és előfizetési díjak befizetésével tegyék lehetővé azt, ami tőlük függ: hogy *állandóan tartalmas, jó lapot adhassunk!* A szerkesztő.

Kérem! Mint a *Nemzetközi Limnológiai Egyesület* választmányában Magyarország képviselője, úgyszintén a „Zoologischer Bericht“ magyarországi referense, felkérem azokat a nb. szerzőket, akiknek egyrészt magyar *limnológiai*, tehát az édesvizek biológiájával foglalkozó tudományos vagy gyakorlati irányú szakmunkái (értekezései, cikkei), másrészt bármilyen *állattani* tárgyú magyar szakmunkái nem az ismert, állandó folyóiratokban, hanem külön kiadásban, vagy sportegyletek évkönyvében, iskolai értesítőben stb. jelentek és jelennek meg, hogy munkáikból egy-egy különnyomatot hozzám eljuttatni szíveskedjenek, mert szeretném, ha a magyar szakmunkásság ezen dokumentumai is mennél nagyobb számmal bekerülhetnének a világirodalomba. — Magyar Nemzeti Múzeum, 1924. június hó 18. *Dr. Hankó Béla.*

Hivatalos árjegyzés. Július hó elején élénk forgalom mellett az árak változatlanok voltak. A hó közepe felé a forgalom közepes lett, ami az árak jelentékeny csökkenését vonta maga után. Ez az oka annak, hogy e hóban az árak igen nagy kilengéseket mutatnak.

Nagyban való eladásnál *élő* halban csak egy alkalommal a márna jegyeztetett kilogrammonként 35.000 K-ás árban. *Jegelt* halban a ponty 12.000—60.000 K, a harcsa 20.000—65.000 K, a csuka 8000—45.000 K, a dunai fogassüllő 25.000—35.000 K, a balatoni fogassüllő II. oszt. 50.000 K, III. oszt. 40.000—55.000 K, IV. oszt. 30.000—50.000 K, a balatoni keszeg 2000—11.000 K, a balatoni őn 18.000—35.000 K, a márna 12.000—35.000 K, a kecsége 25.000—60.000 K, a dunai keszeg 6000—12.000 K, az apró kevert hal 5000—18.000 K között ingadozott kilogrammonként.

Kicsinyben való árúításnál az áringadozásokat koronában és kilogrammban az alábbi összeállítás mutatja:

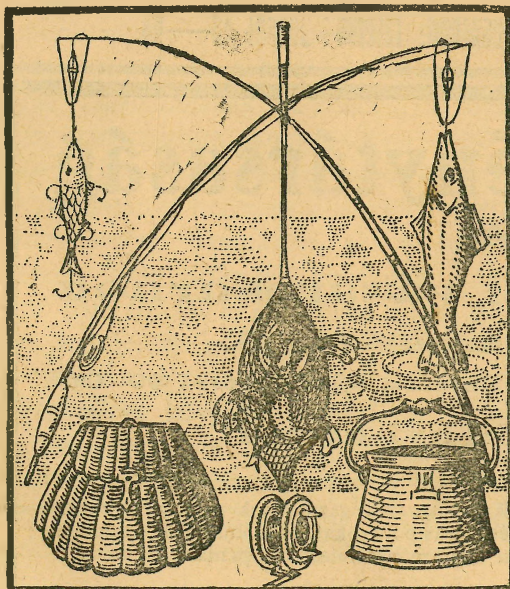
a) Édesvízi (élő) hal:	1924. júl. 2.		1924. júl. 30.	
	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy ...	60000—70000	50000—60000	55000—70000	50000—55000
" kicsiny ...	55000—60000	32000—50000	45000—60000	40000—50000
Harcsa, nagy ...	—	—	—	—
" kicsiny ...	—	—	—	—
Csuka, nagy ...	—	—	—	—
" kicsiny ...	—	—	—	—
Fogassüllő, dunai ...	—	—	—	—
Kárász ...	35000—35000	35000—35000	35000—35000	30000—35000
Compó ...	40000—40000	—	30000—30000	—
Márna ...	—	—	—	—
Keszeg ...	—	—	—	—
Kecsége kicsiny ...	—	—	—	—
Apró, kevert hal ...	—	—	—	—
b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:				
Ponty, nagy ...	—	40000—45000	25000—35000	30000—35000
" kicsiny ...	30000—40000	35000—40000	18000—25000	20000—30000
Harcsa, nagy ...	80000—90000	70000—90000	80000—90000	60000—80000
" kicsiny ...	50000—50000	55000—70000	45000—50000	35000—60000
Csuka, nagy ...	40000—55000	40000—45000	25000—40000	—
" kicsiny ...	35000—38000	35000—40000	20000—25000	16000—30000
Fogassüllő, dunai ...	—	—	—	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül ...	100000—105000	—	95000—95000	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os ...	85000—85000	—	80000—90000	—
III. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb ...	60000—75000	50000—65000	60000—65000	40000—60000
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb ...	40000—60000	4000—50000	4000—55000	—
Keszeg, balatoni ...	—	20000—20000	6000—10000	16000—20000
Garda, balatoni ...	—	—	—	—
Kárász ...	20000—25000	14000—34000	15000—15000	12000—18000
Compó ...	30000—30000	35000—35000	25000—25000	—
Márna ...	35000—45000	45000—45000	25000—25000	20000—20000
Keszeg ...	15000—15000	20000—24000	—	8000—16000
Pisztráng ...	—	—	—	—
Kecsége, nagy ...	80000—95000	—	70000—80000	40000—60000
" kicsiny ...	60000—65000	—	45000—50000	35000—40000
Apró, kevert hal ...	—	—	12000—12000	8000—20000

A lap kiadásáért felelős: **Dr. Unger Emil**

Előkelő származású birodalmi német folyó évi október 1-től, vagy 1925. január hó 1-től állást vállaltam Magyarországon mint

tógazdasági főintéző, vagy önálló intéző.

Az illető teljes szakképzettséggel bír, elméletileg a berlini mezőgazdasági főiskolán és a müncheni egyetemen nyert különleges halászati kiképzést és a bel- és külföld négy intenzív üzemében **beigazolhatólag** kiváló sikerrel működött, különösen az általa alkalmazott műtrágyázási módszerrel ért el nagy eredményt. Megszakítás nélküli működéséről legjobb bizonyítványai és referenciái vannak. Megkereséseket, lehetőleg német nyelven, „Tógazdasági főintéző H.“ jelige alatt e lap kiadóhivatalába kér.

Sport- és horgászó-eszközgyára

Világos és sötét bambusz-, Hickory-, Greenhart- és gerelyfából készült, valamint Tonkin-horgászbotok, dobó-, fonó- és csukahorgászásra szolgáló hasított horgászbotok, fa- és fémcsevék, olasz és közönséges fonócsalik, mesterséges csalétekhalak és legyek, mindenfajta pedzók és horgok, elsőrendű kender- és selymhorgász-zsinórok, halaskosarak és vedrek, kender- és drótszakok stb. különleges gyártása.

Képes árjegyzéket kívánatra, mintát számla ellenében küldünk

F. W. LÜHRIG A.-G., GÖTTINGEN

sport- és horgászó-eszközök gyára

Képviselőt keresünk!

Képviselőt keresünk!

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

HALNAGYKERESKEDÉS

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és kereskedelmi iroda: **BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.**

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: Budafok 128.

Központi iroda: **BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.**

Halászhálók

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszúságú kenderfonalból készült, úgyszintén **haláskötelek, inslég, horog, halászczérnák** készen és megrendelésre kaphatók

Hirschfeld Ármin
Debreczen, József kir. herceg-u. 38.

Halászháló

puha inslég és kötél, hálófonal, paraffa-alattság, rebzsinór **minden mennyiségben kapható**

ÁDÁM MIKSA RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNÁL

BUDAPEST

FŐÜZLET:

IV., Ferencz József-rakpart 6—7.

A Ferencz József-híd és Erzsébet-híd között.

Telefon: József 61—48

FIÓKÜZLET:

VII., Thököly-út 16.

A Keleti pályaudvar indulási oldalával szemközt.

Telefon: József 61—17

Halászati és gazdasági felszerelések: halászcsonakok, haltartók, csónakbárkák, apacsutok, nádvagókések, csákllyák, húzó- és kormányevezők (kórisfából), sport- és luxusosónakok, evezők.

Kötélárúk: ruhaszáritókötél, rudalókötél, nyakló, marha- és borjúkötél, istráng, szántógyeplő, nyereg stb. gyártása és eladása!

HIRMANN ISTVÁN ipartelepei, VÁC

Kódsdi-út 52. (vasut mellett). Telefon: 72. Központi iroda: **Budapest, V., Alkotmány-utca 20. Telefon: 179—51**
Kérjen árajánlatot! Az árúk kiválóságáról személyesen meggyőződhet!

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek **több ezer métermázsa** élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, **BUDAPEST**, Központi vásárcsarnok. Telefon: József 48—94

Halértékesítő Részvénytársaság

hálnagykereskedés

Árusító hely: **Budapest, IX., Központi vásárcsarnok**

Telep és iroda: **Budapest, IX., Csarnok-tér 5.**

Telefon nappal: József 113—54.

Telefon éjjel: József 49—06.

Központi iroda: **Budapest, V., Széchenyi-utca 1.**

Telefon: 154—44, 154—45.

MEGVESSZÜK tógazdaságok egész haltermését, **SZÁLLITUNK** a Magyar Tógazdaságok részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy és kétgyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más **tenyészhalat** és megtermékenyített **fogassüllőikrát**, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle **haltakarmányt.**